



**Ethica Amoris, Sive Theologia Sanctorum, Magni
Præsertim Augustini, Et Thomæ Aquinatis**

Circa Universam Amoris & Morum Doctrinam, Adversus Novitias Opiniones
Strenuè propugnata, Et In Materiis Principaliter Hodie Controversis
Fundamentaliter discussa

De Externis Regulis Amoris Et Morum, Legibus Utique, ac Præceptis
Virtutum Theologicarum, & Cardinalium, necnon Decalogi & Ecclesiae -
Libros Vndecim Complectens

Henricus, de Sancto Ignatio

Leodii, 1709

Caput II. Solâ Dei authoritate hominem licet occidere.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73203](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73203)

” sione occisiva, quæ actu possidemus, sed etiam ad quæ jus inchoatum habemus, & quæ nos possessuros speramus. Amicus ubi supra sect. 8. n. 130. Edit. Duac. 1642. Damna per Innocentium XI.

” Licita quoque est occisio ejus, qui invadit res meas per famulum, vel arte magicâ per dæmonem, si aliâ ratione, quam necesse ipsius, non possit impediri. Lessius ubi supra n. 75.

” Licitum est innocenti duellum ad vitam, honorem, & res familiares in notabili quantitate tuendas, quando constat omnino injustè & per calumniam actorem procedere, & certum omnino est, fore ut innocens hæc amittat, nec aliud sibi evadendi remedium suppetat. . . . Atque optimè Bannez ait, licet re innocenti in his casibus acceptare & offerre duellum. . . . Imò benè Navarra. . . . ait, teneri innocentem non acceptare duellum, nec indicere, si potest, illum occultè occidendo, id vitæ, honoris, rerum familiarium periculum evadere. Quippe sic proprium periculum, in duello imminens, vitabit, & peccatum actoris offerentis aut acceptantis duellum. Sanchez l. 2. in Decal. c. 39. n. 7.

” Acceptare duellum, & comparere in tali loco, non est intrinsecè malum, sed quiddam indifferens, quod benè & malè fieri potest. Cur ergo, si justa causâ sublit, qualis est honoris æstimatio, non possit licitè fieri? Filiutius tr. 29. c. 8. n. 145.

” Pone hominem nobilem, ab alio provocatum ad duellum, qui, si illud recuset, non censebitur recusare propter legem Dei (quia se facillè projicit in alia peccata) sed propter timiditatem: & idè ab aliis despicietur, apud quos semper erit inglorius; ex quo non levia damna & incommoda sequentur. Est igitur quæstio, utrùm in hoc casu possit provocatus exire in locum conductum, non cum absoluta voluntate pugnandi, sed cum conditionata, si à provocatore priùs petatur injustè. Provocati autem absolute voluntas est tueri opinionem viri fortis, & depellere infamiam timiditatis; quæ objecta per se sunt honesta, necessaria viro nobili ad degendam vitam decore inter suos, præcipuè militi, qui ab exercitu censebitur esse gallina, & non vir. Media autem, quæ elegit ad hunc finem, sunt indifferentia. . . . nempe egredi in agrum, & in eo inambulare. Quæ media honestantur ab illo fine, &c. Hurtadus de Mendoza in 2. 2. to. 2. disp. 170. sect. 13. §. 106. & seqq. multis hanc suam opinionem probare fatagens, & addens eam speculativè esse probabilem, sed practicè valdè difficilem.

” Vir equestris, ad duellum provocatus, potest illud acceptare, ne timiditatis notam apud alios incurrat. Hurtadus apud Dianam p. 5. tr. 19. resol. 59. Damna est per Alexandrum VII.

” Potest etiam duellum offerre, si non aliter honori consulere possit. Amadaus Guiminius tr. de charit.

Militi in exercitu licitum est duellum acceptare, quando alioqui ab exercitu censebitur gallina, & non vir. “ Hurtadus ibidem.

Id saltem verum est, quando officio, dignitate, Principis vel Ducis favore, ob ignavia notam excideret, nisi provocanti se sisteret. “ Layman l. 3. tr. 3. p. 3. c. 3. n. 2. & 3. Petrus Hurtadus apud Escobar tr. 1. exam. 7. n. 96.

Duellum potest acceptari, & offerri, in temporalium bonorum defensionem, si non adest alia via tuendi. “ Petrus Hurtadus ibid.

Qui inimicum necat, haud proditoriè dicitur occidere, si per insidias, aut à tergo percutiat. “ Escobar tr. 6. exam. 4. n. 26.

Reconciliatus inimico, cum fidejussione de non occidendo, licet postea occiderit, fruitur Ecclesiæ immunitate: quia non est dicens absolute proditoriè occidisse, nisi intercessisset arctior aliqua amicitia, simul comedendo, alloquendo. “ Escobar ibidem n. 56.

Licitum est procurare abortum, ante animationem fœtus, ne puella, deprehensa gravida, occidatur, aut infametur. “ Herellus in Prælectionibus supra relatis, & alius Societatis Theologus, apud Dianam p. 6. tr. 8. resol. 37.

Non videtur illicitum, ob salutem matris, certò alioquin morituræ, directè abortum procurare, si fœtus nondum sit animatus. “ Tannerus to. 3. d. 4. de just. q. 8. dub. 4. n. 60. Sanchez l. 9. de matrim. disp. 20. n. 9. & 10. Henriquez, & alii.

Qui aliter nescit carnis tentationes superare, potest seipsum castrare, ut vel sic reddat suam salutem securam. “ Caramuel Th. Fundam. n. 1158. Edit. Francof.

En propositiones humanæ societati exitiales; en aberrationes; en præcipitia, in quæ prolapsi sunt, qui vitam sibi rationem naturalem sequi maluerunt quàm definita Majorum. Judicent Sapientes, judicet Orbis, an non jure Isidorus Pelusioti *animales, spirituum non habentes* supra vocaverit eos, qui idè talia sequuntur opinamenta, quia ratiocinationibus suis potius quàm Patrum sententiis innituntur, atque ex sensu suo se inventuros arbitrantur id quod justum sit atque utile. Nemo proinde impostorùm miretur, si divina ab iis præcepta luxentur, laxenturque qui per tritam Majorum viam gradi dedignant, plus dialecticis, seu potius sophisticis ratiocinationibus suis, quàm Sanctorum deferunt auctoritati.

CAPUT II.

Solâ Dei auctoritate hominem licet occidere.

Demonstratur, quia solus Deus est dominus vitæ hominis. Manifestum est autem quoddam sine auctoritate domini rem ipsius destruere non licet. Unde Deuteronom. 3. Dominus dicit: *Ego occidam, & ego vivere faciam.* 1. Reg. 2. *Dominus mortificat & vivificat, deducit ad inferos, & reducit.* Sap. 13. *Tu es Domine qui vita & mortis habes potestatem.*